

NOTAT

Finanstilsynet

25. marts 2008

JURA

J.nr. 1911-0018

/tor

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (Åbenhed omkring Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og Finanstilsynets forbrugerrettede tilsyn samt anerkendelse af, at visse pantebreve, som er sendt til tinglysning, kan betragtes som pant i fast ejendom)

1. Indledning

Forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (Åbenhed omkring Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og Finanstilsynets forbrugerrettede tilsyn samt anerkendelse af at visse pantebreve, som er sendt til tinglysning, kan betragtes som pant i fast ejendom)) har nu været i høring. Det bemærkes, at undertitlen tidligere hed ”Åbenhed i Finanstilsynets tilsynsarbejde”.

Lovforslaget har været sendt i høring hos 94 myndigheder og organisationer. Finanstilsynet har modtaget 32 høringssvar, hvoraf 21 har haft bemærkninger til forslaget.

Ud over de nedenfor anførte bemærkninger har de hørte parter generelt givet udtryk for støtte til den foreslåede øgede åbenhed i afgørelser truffet af de finansielle råd samt til den foreslåede forbedrede retssikkerhed for de virksomheder og personer, hvis sager behandles af de finansielle råd.

Der er blevet afgivet substantielle bemærkninger til lovforslagets elementer vedrørende:

- Kravet om offentliggørelse – anonymisering og undtagelse af specifikke sagstyper (pkt. 2),
- Undtagelse fra offentliggørelse ved "uforholdsmæssig stor skade" (pkt. 3),
- Undtagelse fra offentliggørelse, når efterforskningsmæssige hensyn taler herfor (pkt. 4),
- Forskelsbehandling af virksomheder (pkt. 5),
- Udsat offentliggørelse (pkt. 6),
- Mulighed for anke af spørgsmålet om offentliggørelse (pkt. 7),
- Udvidet partshøring (pkt. 8),
- Foretræde for de finansielle råd (pkt. 9),

- bankTrelleborg-relaterede bemærkninger (pkt. 10),
- Forholdet til EU-retten (pkt. 11),
- Det tidsmæssige aspekt (pkt. 12),
- Øget åbenhed på forbrugerområdet (pkt. 13),
- Forholdet til persondataloven (pkt. 14),
- Diverse bemærkninger (pkt. 15) og
- Særligt i forhold til ATP, LD og AES (pkt. 16).

2. Kravet om offentliggørelse – anonymisering og undtagelse af specifikke sagstyper

Det foreslås, at alle afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd fremover som udgangspunkt skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal indeholde navnet på virksomheden. Lovforslaget fjerner ikke beskyttelsen af fortrolige kundeoplysninger eller oplysninger om finansielle virksomheders interne forhold. Ligeledes vil Finanstilsynets skærpede tavshedspligt blive opretholdt i alle andre sager, dog ikke forbrugersager.

Finansrådet og Børsmæglerforeningen (foreningerne) anfører, at den skærpede tavshedspligt på det finansielle område udgør det helt essentielle grundlag for Finanstilsynets virke. Mellem Finanstilsynet og virksomhederne udveksles oplysninger om fortrolige forhold af forretningsmæssig karakter og om kunderne. Det er derfor helt afgørende, at disse oplysninger kan gives til Finanstilsynet i tillid til, at oplysningerne ikke kan videregives til offentligheden. Foreningerne henviser i den forbindelse til art. 44 i EU-direktiv 2006/48/EF om kreditinstitutter, der indeholder en udtrykkelig tavshedsforskrift om tjenstlig tavshedspligt for de finansielle tilsynsmyndigheders ansatte. Foreningerne finder det afgørende, at enhver lempelse af tavshedspligten nøje overvejes og alene finder sted under sikker overholdelse af disse overordnede hensyn samt ikke mindst af direktivets krav om tavshedspligt, jf. nedenfor.

Foreningerne finder det bedre i tråd med tavshedspligten i finansielle forhold, hvis rådernes afgørelser i relation til solvenstilsyn som udgangspunkt var omfattet af tavshedspligt (med undtagelse af offentliggørelse af afgørelser i anonymiseret form), samt at rådene kunne beslutte at offentliggøre denne type afgørelser med navns nævnelse, hvis der vurderes at være en særlig interesse for offentligheden i at kende virksomhedens navn.

Forsikring & Pension finder, at forslaget i dets nuværende form vil kunne give anledning til betydelige u hensigtsmæssigheder i praksis. Foreningen mener, at sager om solvens, regnskabsteknik og nye forretningsprodukter som udgangspunkt ikke bør kunne offentliggøres med angivelse af virk-

somhedens navn. Der kan efter foreningens opfattelse være behov for at undtage flere sagstyper fra offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at sådanne sager ikke er af interesse for offentligheden, og/eller at der er meget stærke hensyn til virksomheden og produktudviklingen, der taler imod offentliggørelse. Der bør derfor ske en konkret afvejning af hensynet til den finansielle stabilitet på den ene side og hensynet til kunderne og offentligheden på den anden side, under anvendelse af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2. I øvrige sagstyper kan udgangspunktet godt være offentliggørelse med navn, men også her skal der ske en afvejning efter offentlighedsloven.

På denne baggrund foreslår foreningen, at ”uforholdsmæssig stor skade” erstattes af afvejningsreglen i offentlighedsloven, jf. også nedenfor under pkt. 3.

Foreningen efterlyser – især i relation til Det Finansielle Virksomhedsråd – en beskrivelse af, hvordan lovudkastet forventes udmøntet i praksis, samt hvilke hensyn der kan tale henholdsvis for og imod offentliggørelse med navn. Generelt finder foreningen det uklart, præcist hvilke hensyn der ligger bag lovudkastet i relation til forslaget om offentliggørelse med navn.

Realkreditrådet og Forsikring & Pension efterlyser grundige overvejelser om de krydsende hensyn mellem tavshedspligten og hensynet til offentligheden, idet en forkert udlægning af en offentliggjort afgørelse kan få meget fatale konsekvenser for den pågældende virksomhed. Dette afspejles ikke i tilstrækkelig grad i lovudkastet.

Realkreditrådet finder det væsentligt, at man i relation til det foreslåede krav om offentlighed ser på de nødvendige undtagelser, når der er særlige hensyn at tage til virksomheden, dens kunder eller andre, der er omfattet af afgørelsen eller dens materiale. På realkreditområdet kan en forkert udlægning af en offentliggjort afgørelse skade tilliden til de udstedte obligationer og skade pensionsopsparerne og øvrige investorer. Endvidere er det vigtigt, at den fortrolighed, der i dag består mellem Finanstilsynet og virksomhederne, ikke forringes.

Dansk Industri (DI), Danmarks Rederiforening og OMX Nordic Exchange Copenhagen A/S (OMX) anfører, at de gældende regler allerede giver adgang til at offentliggøre afgørelser fra de finansielle råd med navns nævnelse. OMX efterlyser en beskrivelse heraf i bemærkningerne. DI og Danmarks Rederiforening savner en begrundelse for, at muligheden for offentliggørelse foreslås ændret til en pligt.

Dansk Industri (DI) er herudover enig i, at alle afgørelser bør offentliggøres, men dette bør i udgangspunktet ske i anonymiseret form. DI henviser konkret til § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende finansiel information i års- og delårsrapporter som et eksempel på, at det allerede er praksis, at såfremt der er tale om informationer, der er væsentlige for markedet, så vil virksomheden selv være forpligtet (og i nogle tilfælde konkret pålagt) at offentliggøre supplerende/korrigerende information. DI mener på den baggrund, at markedets og offentlighedens behov for konkret viden vedrørende specifikke virksomheder allerede i dag er adresseret, men at det er kravet om offentliggørelse i anonymiseret form af afgørelser, der er det essentielle.

Danmarks Rederiforening anfører, at såfremt forslaget til § 84 c opretholdes, bør offentliggørelse alene kunne ske, såfremt sagen har væsentlig offentlig interesse, herunder for investorerne og selskaber m.v. På denne baggrund foreslår foreningen, at ”uforholdsmæssig stor skade” erstattes med ”uforholdsmæssig skade”, jf. også nedenfor under pkt. 3.

OMX Nordic Exchange Copenhagen A/S (OMX) har noteret sig, at antallet af sager, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til offentliggørelse, vil være lavt. OMX ønsker, at bemærkningerne nærmere beskriver de sager, der bliver omfattet, samt tager stilling til, hvornår der træffes afgørelse henholdsvis foretages politianmeldelse.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) peger på, at en ensidig fokusering på offentliggørelse af alle afgørelser, der ikke tager hensyn til de mulige negative påvirkninger som offentliggørelse af selv mindre betydningfulde afgørelser kan indebære, rummer en risiko for at skade tilliden til de finansielle marked, herunder vil det kunne give en asymmetri i kursdannelsen.

Finansforbundet mener, at offentliggørelse med navn kun bør ske i tilfælde af klare, alvorlige regelbrud.

Dansk Aktionærforening vil gerne give alle mulighed for at følge med i den måde, hvorpå Finanstilsynet anvender sine beføjelser. Foreningen foreslår på den baggrund, at alle afgørelser truffet af Finanstilsynet og de finansielle råd skal offentliggøres. Der bør gælde de samme regler om undtagelse fra kravet om offentliggørelse i relation til alle sagerne.

Kommentar:

Formålet med forslaget er at indføre en større åbenhed om Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds - og dermed om Finanstilsynets - arbejde, så offentligheden i højere grad får indsigt i, om spillereglerne på de finansielle markeder bliver overholdt. Dette kan bedst ske ved i højere grad at forpligte Finanstilsynet og de to råd til at offentliggøre principielle og vidtrækkende afgørelser med angivelse af virksomhedens navn.

Da lovforslaget generelt opretholder Finanstilsynet og de finansielle råds skærpede tavshedspligt, og da det eksplicit fremgår af den foreslåede bestemmelse, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde oplysninger om kundeforhold eller om virksomhedens interne, forretningsmæssige forhold, skønnes der ikke at være belæg for den frygt for, at fortrolige oplysninger vil blive videregivet, som visse hørings svar giver udtryk for. Der skønnes heller ikke at være behov for helt at undtage særlige sagstyper fra offentliggørelse. Dette skal ses i sammenhæng med, at lovforslaget undtager offentliggørelse i sager, hvor en offentliggørelse ville kunne have meget alvorlige konsekvenser for virksomheden. Fx i sager, hvor en offentliggørelse kunne medføre risiko for et "run" på virksomheden.

Inden en afgørelse offentliggøres med navns nævnelse, vil den pågældende virksomhed, hvis navn vil blive offentliggjort, først blive orienteret om afgørelsen. Virksomheden vil således kunne forberede sig på offentliggørelsen af afgørelsen med navns nævnelse. Det vil sige, at eksempelvis i tilfælde, som vedrører virksomhedens solvensforhold, vil offentliggørelse først ske efter en vis periode – nemlig efter den frist, hvor virksomheden har fået mulighed for at rette op på solvensforholdene. Dette forudsætter dog, at hemmeligholdelsen er i overensstemmelse med børsreglerne. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne.

Dertil kommer, at der tillige ved siden af vil være en vis offentlighed omkring dele af virksomhedens forhold i medfør af de gældende børsregler. De fleste finansielle virksomheder er børsnoterede, og væsentlige ændringer i virksomhedens forhold bliver offentliggjort, når virksomheden efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse om de væsentlige ændringer. I sådanne tilfælde vil offentliggørelsen af rådets afgørelse afvente selskabsmeddelelsen. Dette vil ligeledes blive præciseret i bemærkningerne.

Hvis en sag vedrører udvikling af nye produkter, og hvor en offentliggørelse ville betyde, at virksomheden ville miste sin konkurrencefordel ved at være først på markedet, vil det dette også kunne begrunde undtagelse for offentliggørelse. Det vil blive præciseret i bemærkningerne.

Det er endvidere vurderingen, at pligt til at offentliggøre med navns nævnelse også vil kunne være i virksomhedernes interesse, fordi en anonymiseret offentliggørelse kan indebære en utilsigtet mistænkeliggørelse af andre virksomheder end de involverede i sagen. Dette blev tydeliggjort,

da Finanstilsynet den 19. februar 2008 offentliggjorde, at en børsnoteret virksomhed var blevet politianmeldt for overtrædelse af reglerne om offentliggørelse af intern viden. Finanstilsynet offentliggjorde ikke navnet på virksomheden, hvilket afstedkom omfattende gætterier i pressen, og adskillige virksomheder følte behov for offentligt at tilkendegive, at sagen ikke vedrørte dem.

Alt i alt vurderes det, at lovforslaget indeholder den rigtige balance mellem på den ene side at imødekomme et ønske om øget åbenhed og på den anden side at opretholde beskyttelsen af fortrolige oplysninger og information om fortrolige forhold. I denne vurdering indgår også den retssikkerhedsmæssige beskyttelse, der følger af forslaget om, at spørgsmålet om offentliggørelse indgår i høringen over udkast til afgørelse og muligheden for, at rådene kan udskyde en offentliggørelse til et tidspunkt, hvor det ikke længere vil skade virksomheden.

Danmarks Rederiforening står uforstående overfor, at den gældende § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. ifølge lovudkastet erstattes af udkastets § 84 c, stk. 1-3. Foreningen efterlyser i den forbindelse en række forklaringer i bemærkningerne.

OMX Nordic Exchange Copenhagen A/S (OMX) finder, at lovudkastet bør sendes i høring igen, da det fremsendte udkast er ufuldstændigt. OMX refererer til det forhold, at lovudkastet fejlagtigt fremstod, som om den eksisterende § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. erstattes af udkastets § 84 c, stk. 1-3.

Kommentar:

Der er tale om en fejl i lovudkastet. Det er hensigten, at den gældende § 84 c skal videreføres med visse ændringer sammen med den foreslåede § 84 c. Det er ikke vurderingen, at der på denne baggrund er behov for at sende et revideret lovudkast i fornyet høring.

I forhold til den eksisterende § 84 c, foreslås det at dennes stk. 3 udgår. § 84 c, stk. 3 indeholder en bestemmelse om udsættelse af offentliggørelse af sager omfattet af stk. 1 (for eksempel sager om overtrædelse af reglerne om intern viden og forbuddene mod insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation) i de tilfælde, hvor sagen indbringes for Erhvervsankenævnet indenfor to uger efter meddelelsen om afgørelsen. Udsættelse kræver dog, at Erhvervsankenævnet giver sagen opsættende virkning.

Set i lyset af, at lovforslaget indfører et generelt krav om offentliggørelse, som kun ganske undtagelsesvis kan fraviges, og da spørgsmålet om hvor-

vidt man kan fravige kravet om offentliggørelse afgøres af et råd med både juridisk kompetence og branchekendskab, skønnes der ikke at være behov for at bibeholde den mulighed for udsættelse af offentliggørelsen i stk. 3. Dette vil endvidere medføre en ensartning af bestemmelserne om offentliggørelse.

3. Undtagelse fra offentliggørelse ved "uforholdsmæssig stor skade"

Som en undtagelse til kravet om offentliggørelse af virksomhedens navn foreslås det, at offentliggørelse kan undlades, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Det vil sige tilfælde, hvor offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift.

Dansk Industri (DI) ønsker det uddybet, hvilke parametre, der vil indgå i vurderingen af, om offentliggørelse vil betyde uforholdsmæssig stor skade for en virksomhed. DI nævner som eksempel, i hvilken grad investorerne og selskaberne m.v. kan antages at have interesse i at få information om den skete overtrædelse. Derudover skal der lægges vægt på, hvilken grad af skade offentliggørelsen må antages at ville forvolde virksomheden. Hensynet til virksomheden vil veje særligt tungt, hvis overtrædelsen må antages af skyldes en enkeltstående menneskelig fejl, eller hvis overtrædelsen ikke er begrundet i mangler i virksomhedens interne organisation eller styring. DI ønsker det tydeliggjort, hvilke forhold der vil blive taget i betragtning, når det vurderes, hvorvidt offentliggørelse medfører uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Dansk Industri og Danmarks Rederiforening finder i øvrigt, at "uforholdsmæssig stor skade" bør ændres til "uforholdsmæssig skade", jf. ovenfor under pkt. 2.

Finansrådet og Børsmæglerforeningen (foreningerne) finder, at kriteriet "uforholdsmæssig stor skade" er for restriktivt, samt finder det urimeligt, at bankerne skal risikere at lide store skader på grund af offentliggørelsen, uden at disse falder inden for den restriktive undtagelse om "uforholdsmæssig stor skade". Sondringen er ikke operativ og kan bringe forstyrrelser i den finansielle sektor. Foreningerne ønsker, at kriteriet ændres til "væsentlig skade", hvilket svarer til, hvad der gælder i dag i relation til § 354, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed om videregivelse af fortrolige oplysninger under en civil retssag.

Forsikring & Pension foreslår, jf. ovenfor under pkt. 2, at "uforholdsmæssig stor skade" erstattes af afvejningsregelen i offentlighedsloven.

Advokatrådet noterer sig, at der lægges op til en meget snæver afgrænsning af området for "uforholdsmæssig stor skade", herunder at der ikke skal foretages en egentlig interesseafvejning.

Kommentar:

Begrebet "uforholdsmæssig stor skade" er hentet fra markedsmisbrugsdirektivet og signalerer, at det klare udgangspunkt er, at virksomhedens navn skal offentliggøres sammen med afgørelsen. Kun i tilfælde, hvor vitale interesser for virksomhederne er truet, eller hvor en offentliggørelse vil være helt urimelig, fordi den vil røbe oplysninger, som vil ødelægge en virksomheds produktudvikling, kan og bør dette udgangspunkt fraviges. Reglerne betyder, at børsnoterede virksomheder som udgangspunkt altid skal offentliggøre rådernes afgørelser, såfremt afgørelserne kan være kurspåvirkende. Kun i de helt særlige tilfælde kan virksomheden udsætte offentliggørelsen. Såfremt der ikke i lovens regler om offentliggørelse blev lagt samme retningslinier, ville der blive en forskel på, hvilke afgørelser der kom til offentlighedens kundskab for henholdsvis selskaber omfattet af børslovgivningen og de selskaber der ikke er omfattet.

De ovenfor nævnte organisationer har foreslået, at man i stedet indfører den interesseafvejningsregel, som kendes fra offentliggørelsesbestemmelsen i offentlighedsloven. Det er imidlertid vurderingen, at en sådan ændring ikke vil sikre et udgangspunkt om åbenhed, men i stedet give en betydelig gråzone. En afvejningsregel vil således kræve, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en afvejning mellem virksomhedens ønske om anonymitet og offentlighedens konkrete interesse i at kende virksomhedens navn.

4. Undtagelse fra offentliggørelse, når efterforskningsmæssige hensyn taler herfor

Som en undtagelse til kravet om offentliggørelse af virksomhedens navn foreslås det, at offentliggørelse kan undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler herfor.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet (SØK) finder, at det bør være et absolut udgangspunkt, at der ikke finder offentliggørelse sted, såfremt rådene har overgivet eller påtænker at overgive en sag til politiet. Offentliggørelse bør alene kunne ske, hvis den relevante politimyndighed forinden har vurderet og tilkendegivet, at de konkrete efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod offentliggørelse. Dette ønskes præciseret i bemærkningerne.

SØK ønsker det endvidere i bemærkningerne præciseret, hvem der tager stilling til, hvorvidt der foreligger sådanne særlige efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod en offentliggørelse, og proceduren herfor.

Kommentar:

Det forekommer hensigtsmæssigt, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til en politimyndighed, forudsætter en forudgående høring af den relevante politimyndighed eller en mere generel aftale med

SØK om, at der kan ske offentliggørelse i visse sagstype. Desuden vil Finanstilsynet altid i tilfælde, hvor der er tvivl om, om en offentliggørelse kan skade efterforskningen, forelægge spørgsmålet for SØK.

5. Forskelsbehandling af virksomheder

Den foreslåede model kan indebære, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse eller forelægger tilsvarende sag.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR), OMX Nordic Exchange Copenhagen A/S (OMX), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) finder det betænkeligt, at en sådan forskelsbehandling er mulig.

Danmarks Nationalbank (DN) efterlyser en analyse af, hvordan gennemsigtigheden påvirkes af, at nogle virksomheder vil få deres navn offentliggjort i forbindelse med afgørelser i principielle sager, mens andre virksomheder med tilsvarende sager på et senere tidspunkt ikke nødvendigvis vil få deres navn offentliggjort. DN anfører i den forbindelse, at reglerne om tavshedspligt skal medvirke til at sikre, at Finanstilsynet kan udføre sin tilsynsvirksomhed, uden at der skabes unødigt tvivl om en finansiel virksomheds styrke. Unødigt usikkerhed vil kunne give mistillid til en finansiel virksomhed med risiko for negative konsekvenser for den finansielle stabilitet.

Kommentar:

Lovforslaget indebærer, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse, eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse. Disse afgørelser vil kun sjældent have offentlig interesse, fordi der ikke længere er tale om en principiel sag.

Dertil kommer, at det ikke er væsentligt anderledes end andre typer retsavgørelser. I sådanne tilfælde vil den første afgørelse i en sag af slagsen også danne præcedens og dermed danne grundlag for afgørelser i lignende efterfølgende sager.

Det vil endvidere have store administrative konsekvenser, hvis alle efterfølgende afgørelser truffet af Finanstilsynet på egen hånd også skulle offentliggøres med navns nævnelser. En sådan ordning kendes da heller ikke for andre tilsynsmyndigheder.

6. Udsat offentliggørelse

Det foreslås, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskningen, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til et år efter, at afgørelsen er truffet.

Dansk Aktionærforening mener, at det bør være muligt at følge med i, hvilke afgørelser der er blevet truffet. Det kan have konkret interesse i forhold til afgørelsens adressat, eller der kan være tale om mere generel eller principiel interesse i at kunne følge udviklingen i trufne afgørelser. Disse interesser er ikke afgrænset af en tidshorisont på et år. Foreningen foreslår på den baggrund, at der ikke bør være en tidsfrist for offentliggørelse i disse tilfælde. Der bør altid ske offentliggørelse, når de pågældende hensyn ikke længere er til stede – uanset hvornår afgørelsen er truffet. Eventuelt kan det være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet får mulighed for at give aktindsigt i disse afgørelser. Forslaget gælder, jf. ovenfor, også de sager, der ikke har været forelagt de finansielle råd.

Kommentar:

Hvis de hensyn, som har begrundet undladelsen af offentliggørelse af en afgørelse, bortfalder inden for et år, vil sagen straks blive offentliggjort. Baggrunden for dette forslag er, at den offentlige interesse i disse afgørelser aftager kraftigt hen over tid. Der er imidlertid et ønske om at offentliggørelse skal kunne ske senere. Dette skyldes, at nogle afgørelser fortsat kan have interesse efter et år. Det er imidlertid fundet nødvendigt fortsat at have en tidsmæssig grænse. På denne baggrund foreslås grænsen ændret til to år.

7. Mulighed for anke af spørgsmålet om offentliggørelse

Det foreslås, at beslutningen om at offentliggøre en afgørelse med navns nævnelse ikke kan ankes til Erhvervsankenævnet eller andre administrative myndigheder.

Finansrådet, Børsmæglerforeningen og Forsikring & Pension anfører, at en beslutning om offentliggørelse med navns nævnelse ifølge bemærkningerne til lovforslaget ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, dvs. Erhvervsankenævnet. Foreningerne finder, at der på et så væsentligt område, hvor offentliggørelse med navn kan have store konsekvenser – konkurrencemæssigt og økonomisk – for den pågældende virksomhed, bør være mulighed for anke, og at anken kan tillægges opsættende virkning, hvis ankenævnet beslutter dette.

Dansk Industri og Danmark Rederiforening anfører, at det fremgår af lovudkastet, at forslaget til ny § 84 c, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v. erstatter hele den gældende § 84 c, stk. 1-7. Det er imidlertid ikke

omtalt i bemærkningerne til lovforslaget, at visse beskyttelsesregler i den gældende bestemmelse hermed ophæves. Dette gælder især bestemmelsen i gældende § 84 c, stk. 3, hvorefter afgørelser offentliggjort i medfør af § 84 c, stk. 1, 1. pkt., først kan offentliggøres to uger efter, at afgørelsen er truffet. Hvis virksomheden anker afgørelsen til Erhvervsankenævnet inden for denne periode, er det ankenævnet, der tager stilling til, om klagen skal have opsættende virkning. Beslutter ankenævnet, at klagen ikke skal have opsættende virkning, kan Finanstilsynet herefter offentliggøre påtalen. Hvis ankenævnet derimod beslutter, at klagen skal have opsættende virkning, kan Finanstilsynet ikke offentliggøre påtalen, før ankenævnet har taget stilling til klagen.

Dansk Industri og Danmarks Rederiforening anfører videre, at det er meget væsentligt for virksomhedernes retssikkerhed, at denne ankemulighed også fremover gælder. De finder derfor, at den gældende bestemmelse i § 84 c, stk. 3, bør opretholdes.

Kommentar:

I forhold til det af organisationerne anførte skal det bemærkes, at rådene i forbindelse med behandlingen af en sag, ligeledes vil tage stilling til, om der skal ske offentliggørelse. Hvis det indstilles i forbindelse med sagens forelæggelse for rådene, at der skal ske offentliggørelse, vil et udkast til pressemeddelelse være vedlagt indstillingen til sagens afgørelse. Virksomhederne vil endvidere i forbindelse med partshøringen over udkastet til rådernes afgørelse kunne kommentere en eventuel indstilling om offentliggørelse. Der er derfor ikke foreslået en adgang til at anke spørgsmålet om offentliggørelse.

En generel adgang til at anke spørgsmålet om offentliggørelse til Erhvervsankenævnet må antages at medføre, at en stor del af disse beslutninger vil blive anket. For at en sådan anke skal give mening, må anken gives opsættende virkning. En anke vil derfor i realiteten betyde, at offentliggørelse af en afgørelse først kan ske, når ankesagen er afsluttet, hvilket kan tage adskillige måneder.

Set i lyset af, at lovforslaget indfører et generelt krav om offentliggørelse, som kun ganske undtagelsesvis kan fraviges, og da spørgsmålet om hvorvidt man kan fravige kravet om offentliggørelse afgøres af et råd med både juridisk kompetence og branchekendskab, skønnes der ikke at være behov for at kunne anke selve offentliggørelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke på konkurrenceområdet er mulighed for at anke selve offentliggørelsen af Konkurrencerådets afgørelse med navns nævnelse, men alene konkurrencestyrelsens afgørelse om at offentliggøre visse oplysninger om tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde oplysninger om kundeforhold eller om virksomhedernes interne forhold og virksomheden vil have mulighed for at kræve sådanne oplysninger fjernet fra afgørelsen i forbindelse med at den får udkast til rådets afgørelse og udkast til pressemeddelelse i høring inden rådsbehandlingen. Der skønnes derfor ikke at være behov for at indføre en ankemulighed, som den der findes i konkurrenceloven.

Ordningen har været forelagt Justitsministeriet, der har meddelt, at der ikke ses at være lovtekniske problemer forbundet med, at det ikke er muligt at anke en afgørelse om offentliggørelse. Justitsministeriet anbefaler imidlertid, at baggrunden herfor beskrives nærmere i bemærkningerne til lovforslaget.

Det foreslås på den baggrund at opretholde lovforslaget, således at en beslutning om offentliggørelse ikke kan ankes, dog således at baggrunden herfor beskrives nærmere i lovforslagets bemærkninger.

8. Udvidet partshøring

Lovforslaget udvider partshøringen i forbindelse med behandling af sager i de to råd. Som noget nyt skal den eller de berørte virksomheder ikke blot partshøres i forbindelse med forberedelse af sagen, men skal også have et udkast til den endelige afgørelse i høring med en frist på mindst 3 uger med mindre der er tale om en sag af hastende karakter.

Dansk Industri finder det væsentlig, at virksomhedernes hørings svar bliver tilgængelige for rådsmedlemmerne forud for behandlingen af sagen i rådene. Man efterlyser endvidere en uddybning af, hvornår høringsfristen kan indskrænkes eller helt bortfalde i sager "af hastende karakter"

Forsikring & Pension ønsker det præciseret, at der også skal være parts-høring og foretræde i sager, som forelægges de to råd til udtalelse som fx sager vedrørende god skik.

Kommentar:

Virksomhedens hørings svar til udkast til afgørelse vil naturligvis indgå som et bilag til det materiale der forelægges for rådene.

I bemærkningerne vil der blive anført eksempler på hastesager, hvor der kan være behov for at indskrænke høringsfristen eller helt at lade høringen bortfalde. Disse undtagelser kan for eksempel være sager, hvor en 3 ugers partshøring vil være i strid med formålet med selve sagen. For eksempel i nogle sager om en udsteders pligt til at offentliggøre intern viden til markedet.

Det fremgår allerede af lovforslaget at der skal ske parthøring og foretræde i sager, som rådene behandler. Det vil blive præciseret i bemærkningerne, at det gælder uanset om rådene selv træffer afgørelse i sagen, eller får forelagt sagen til udtalelse.

9. Foretræde

Lovforslaget indfører mulighed for, at en virksomhed kan få foretræde for Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd, inden rådet træffer afgørelse i sagen, på samme måde som virksomheder i dag kan få foretræde for Konkurrencerådet.

Forslaget om foretræde får generelt en meget positiv modtagelse, og flere organisationer peger på, at det vil styrke virksomhedernes retsstilling og medvirke til at give de finansielle råd et endnu bedre fundament for at træffe afgørelse.

Dansk Industri er dog betænkelig ved, at man vil følge samme model som Konkurrencerådet, hvor virksomhederne maksimalt kan få 10 minutters foretræde, og efterlyser en mere fleksibel ordning. Advokatrådet foreslår, at virksomheden også får mulighed for at være til stede under Finanstilsynets forelæggelse af sagen.

Kommentar:

Da både Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd har mange sager til behandling på hvert rådsmøde, skønnes der at være behov for at begrænse foretrædet tidsmæssigt. I modsat fald vil der være risiko for, at rådene ikke vil kunne behandle det samme antal sager pr. rådsmøde og dermed for, at sagsbehandlingstiden forlænges. Dette skal ses i lyset af, at virksomheden under foretrædet primært vil fremhæve synspunkter, som den må formodes allerede har gjort gældende i forbindelse med partshøringen over udkastet til afgørelse.

I bemærkningerne til lovforslaget vil den foreslåede grænse på 10 minutter blive fjernet. Det vil således være op til det enkelte råd at beslutte, hvor langt foretrædet skal vare, afhængig af karakteren af de sager, der forelægges for det pågældende råd. Dette vil blive fastlagt i rådets forretningsorden efter forudgående drøftelse i rådene.

Der skønnes heller ikke at være behov for at give virksomheden ret til at være til stede under forelæggelsen af sagen, idet Finanstilsynets indstilling til sagens afgørelse vil fremgå af det udkast til afgørelse, som har været i partshøring inden rådsmødet. Virksomheden får således mulighed for kontradiktion i forbindelse med partshøringen.

10. bankTrelleborg-relaterede bemærkninger

Dansk Aktionærforening foreslår en række lovændringer, der alle udspringer af det konkrete forløb i bankTrelleborg-sagen. Det drejer sig om følgende ændringer af lovgivningen:

- Tilbageholdelse af intern viden vedrørende pengeinstitutter skal forudsætte, at der arbejdes seriøst på at finde en løsning, der tilgodeser såvel indskydere som aktionærer
- Grænsen for tvangsindløsning af aktionærer i pengeinstitutter bør være 90 pct., som i andre aktieselskaber, subsidiært skal mindretalsaktionærer have krav på tvangsindløsning ved 70 pct.
- Klar definition af inhabilitet for medlemmer af pengeinstitutters bestyrelser i forhold til en storaktionær.
- Pengeinstitutter må kun købe og sælge egne aktier, når der er maksimal information om instituttet. Lånefinansiering af pengeinstitutters finansiering af alle former for egne værdipapirer skal være forbudt.

Forbrugerrådet ønsker en ændring af partsbegrebet, således at der bliver større åbenhed i forhold til mindretalsaktionærene. Rådet foreslår, at informationer eventuelt kan hemmeligholdes i kortere tid af hensyn til sagens behandling, hvorimod der åbnes for indsigt for en større partskreds, end tilfældet er i dag, når en sag er afgjort.

Kommentar:

Lovudkastet relaterer sig til spørgsmålet om øget åbenhed i forbindelse med afgørelser truffet af de finansielle råd samt særligt på forbrugerområdet. De anførte forslag er helt nye og har således af gode grunde ikke været i bred høring. Der er en række minoritetsaktionærer i bankTrelleborg A/S, der har anlagt sag ved domstolene, og det forekommer hensigtsmæssigt at afvente udfaldet af denne retssag, inden der foretages eventuelle lovændringer på området.

11. Forholdet til EU-retten

Danmarks Nationalbank (DN) finder det vigtigt, at nye regler om tavshedspligt bygger på et grundigt forarbejde, som bl.a. inddrager forholdet til EU-retten. Dette er nødvendigt for at vurdere, om der er fundet den rette balance mellem EU-retten, hensynet til de tilsynsbelagte virksomheder og hensynet til offentligheden. DN kan ikke på det foreliggende grundlag vurdere, om der er fundet den rette balance, og efterlyser på den baggrund et grundigt udredningsarbejde.

Finansrådet og Børsmæglerforeningen (foreningerne) anfører, at art. 44 i EU-direktiv 2006/48/EF om kreditinstitutter indeholder en udtrykkelig tavshedsforskrift om tjenstlig tavshedspligt for de finansielle tilsynsmyndigheders ansatte. Foreningerne finder det afgørende, at enhver lempelse af tavshedspligten nøje overvejes og alene finder sted under sikker over-

holdelse af direktivets krav om tavshedspligt. Foreningerne finder endvidere ikke, at det er korrekt, når det anføres, at MiFID-direktivet ikke indeholder forbrugerbeskyttende regler, og at tavshedspligten kan ophæves på forbrugerområdet.

Forsikring & Pension mener ikke, at de almindelige bemærkninger i tilstrækkelig grad beskriver hverken de hensyn, der ligger bag andre EU-landes praksis på området, eller de hensyn, der ligger bag EU-direktivernes regler om tavshedspligt. Lovbemærkningerne danner således ikke et tilstrækkeligt grundlag for at indføre de foreslåede regler, hvorfor foreningen efterlyser et grundigt forarbejde. Foreningen anfører endvidere, at der i andre EU-lande ligger andre kriterier til grund for tilsynsmyndighedernes adgang til at offentliggøre afgørelser med navn. Som et eksempel nævnes England, hvor det synes alene at være pønale hensyn, der kan begrunde dette. de

Realkreditrådet henviser til konstateringen af, at andre landes tilsynsmyndigheder (bortset fra Sveriges) sjældent offentliggør konkrete afgørelser, men når det sker, indgår virksomhedens navn typisk. Denne konstatering – der tages til indtægt for at navnet i disse lande ikke anses for en fortrolig oplysning - hviler efter rådets opfattelse på et spinkelt grundlag. Finanstilsynets oplysninger giver ikke grundlag for denne konklusion. Realkreditrådet peger endvidere - i lighed med Finansrådet - på, at MiFID-direktivet indeholder forbrugerbeskyttende regler.

Dansk Industri (DI) finder det påfaldende, at der lægges op til en skærpelse af de danske regler, når praksis i andre lande tilsyneladende viser, at kun Sverige regelmæssigt offentliggør konkrete afgørelser med virksomhedens navn. DI anfører, at skærpede regler for dansk registrerede aktieselskaber, der handles på samme børs som aktierne i øvrige nordiske selskaber, end det, der gælder for aktieselskaber hjemmehørende i de øvrige nordiske lande, herunder Færøerne, kan være til skade for de danske børsnoterede selskaber. Denne problemstilling må yderligere forventes skærpet, når OMX overtages af Nasdaq. DI mener, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt forholdet til EU-retten og andre landes praksis er tilstrækkeligt afdækket. DI ønsker uddybet, hvilke specifikke regler for offentliggørelse der gælder i de nævnte lande (heri bør Tyskland indgå).

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) ser gerne, at Finanstilsynet arbejder for en øget harmonisering på EU-plan, så der sikres åbenhed om tilsynsmyndighedernes afgørelser, også over landegrænserne, herunder at der skabes en ensartet forståelse af afvejningen mellem hensynet til gennemsigtighed henholdsvis tavshedspligt i de forskellige lande. Samtlige lande bør i givet fald offentliggøre deres afgørelser, således at det ikke – som i dag via CESR – kun er holdninger hos enkelte landes tilsynsmyndigheder, der kommer til markedets kendskab.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) finder det problematisk, at der både via Fondsrådet og CESR - uafhængigt af IFRIC – offentliggøres fortolkninger, der vedrører regnskabsmæssige forhold omfattet af de internationale standarder.

Endelig forudsætter FSR, at reglerne om offentliggørelse ikke omfatter henvendelser til Fondsrådet eller sekretariatet om den rette fortolkning af konkrete regnskabsmæssige problemstillinger. Dette ville kunne begrænse incitamentet til at afklare regnskabsmæssige problemstillinger på forhånd, hvilket ikke forekommer hensigtsmæssigt.

Kommentar:

Forslaget om øget åbenhed er vurderet i forhold til såvel de ældre som de nyere finansielle direktivers krav om tavshedspligt. For så vidt angår de nyere direktiver på værdipapirhandelsområdet, indeholder disse en klar hjemmel til, at tilsynsmyndigheder - til trods for tavshedspligten - offentliggør konkrete afgørelser, medmindre dette vil medføre "uforholdsmæssig stor skade" for virksomheden. Dette er ikke tilfældet i de ældre direktiver, som indeholder specifikke krav om, at videregivelse af fortrolige oplysninger kun kan ske i summarisk form eller på en måde, så virksomheden ikke kan identificeres.

Det er imidlertid vurderingen, at de foreslåede regler om åbenhed i lyset af især den generelle udvikling i kravene til tavshedspligt i de nyere direktiver på værdipapirhandelsområdet holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt. Dette understøttes også af Sveriges fortolkning af de gældende EU-regler (såvel de gamle på bankområdet som de nye direktiver på værdipapirhandelsområdet), idet Sverige som nævnt offentliggør afgørelser med navns nævnelse.

Hvad angår Finansrådet, Børsmæglerforeningen og Realkreditrådets bemærkning om de forbrugerbeskyttende regler om investorbekyttelse i MiFID-direktivet foreslås lovforslagets bemærkninger præciseret. Det vil komme til at fremgå, at ophævelsen af Finanstilsynets skærpede tavshedspligt vedrørende tilsynet med reglerne om investorbekyttelse, som gennemfører MiFID-direktivet, vurderes at ligge inden for rammerne af dette direktiv.

12. Det tidsmæssige aspekt

Danmarks Nationalbank (DN) finder det, jf. ovenfor, vigtigt, at nye regler om tavshedspligt bygger på et grundigt forarbejde, og efterlyser på den baggrund et grundigt udredningsarbejde.

Finansrådet og Børsmæglerforeningen (foreningerne) ser med stor bekymring på, at et så væsentligt spørgsmål som indførelse af en ind-

skrænkning af den gennem alle årene gældende tavshedspligt med de implikationer, dette kan medføre for virksomhederne, skal indføres på så kort tid, som tilfældet er, og uden nogen nærmere forudgående undersøgelse af konsekvenserne.

Forsikring & Pension efterlyser mere tid til det lovforberedende arbejde. Den foreslåede tidsplan er for stram.

Kommentar:

Det er korrekt, at der er tale om et koncentreret forløb. Det er vurderingen, at processen har levet den fornødne tid til at udforme et gennemarbejdet lovforslag og analysere dets konsekvenser med såvel branchen som investorsiden.

12. Øget åbenhed på forbrugerområdet

Organisationerne ser generelt meget positivt på den øgede offentlighed om tilsynet med den forbrugerrettede lovgivning på det finansielle område. Og Forbrugerrådet udtrykker håb om, at den øgede offentlighed om de offentligretlige regler vil sikre en øget afsmitning på den civilretlige vurdering af en konflikt og at styrke overholdelsen af regelsættet.

Ad grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens arbejdsområde

Det er i bemærkningerne til lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt om tilsynet med en række forbrugerbeskyttende bestemmelser anført, at de nye regler vil forbedre mulighederne for at foretage den nødvendige koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmanden.

Finansrådet, Børsmæglerforeningen og Forsikring & Pension ønsker en mere klar grænsedragning mellem de to tilsyn.

Kommentar:

Snitfladen mellem markedsføringsloven og den finansielle lovgivning på god skik-området fremgår af markedsføringslovens § 2, stk. 2, og er endvidere beskrevet i bemærkningerne til nærværende lovforslag. Der skønnes på den baggrund ikke at være behov for yderligere præcisering.

Ad information om, at der indhentes oplysninger, som vil være omfattet af aktindsigt

Lovforslaget lemper Finanstilsynets tavshedspligt om oplysninger, der indgår i sager om overholdelse af en række forbrugerbeskyttende bestemmelser, som fremgår af den foreslåede lovbestemmelse. Det indebærer, at der fremover vil være aktindsigt i disse oplysninger, og at Finanstilsynet vil kunne offentliggøre sagerne.

Finansrådet, Børsmæglerforeningen, Forsikring & Pension og Realkreditrådet ønsker det præciseret i bemærkningerne, hvordan Finanstilsynet vil gøre det klart for virksomheden, når virksomheden overgiver oplysninger til tilsynet, som vil være omfattet af aktindsigt.

Kommentar:

Det vil blive præciseret i bemærkningerne, at Finanstilsynet, når tilsynet anmoder om en redegørelse, sædvanligvis angiver hvilke bestemmelser i den finansielle lovgivning, som er tema for redegørelsen. Virksomheden vil heraf kunne udlede, om de oplysninger, som den efterfølgende afgiver, vil være underlagt aktindsigt. Desuden vil det, når der foretages en inspektion, som specifikt vedrører overholdelsen af god skik, blive anført at materiale som indsendes og oplysninger, som afgives i forbindelse med inspektionen, vil være omfattet af aktindsigt.

Det vil være forbundet med urimelige administrative byrder for Finanstilsynet, såfremt man specifikt i alle henvendelser til en finansiell virksomhed, skulle angive om eventuelle afgivne oplysninger vil blive omfattet af adgang til aktindsigt eller ej.

Dette skal ses i lyset af, at oplysninger om virksomhedens interne forhold og kundeoplysninger efter offentlighedslovens § 12 fortsat vil være undtaget fra aktindsigt, og at det allerede fremgår af bemærkningerne, at Finanstilsynet i forbindelse med en anmodning om aktindsigt vil indhente en udtalelse fra den berørte virksomhed. Virksomheden har i den forbindelse mulighed for at gøre gældende, at en oplysning, som tilsynet vil udlevere, enten bør være omfattet af tilsynets almindelige tavshedspligt eller bør undtages fra aktindsigt efter reglerne i offentlighedslovens § 12.

Ad mulighed for at offentliggøre sager - og ikke kun afgørelser

Det fremgår af lovforslaget, at Finanstilsynet får en forpligtelse til at orientere offentligheden i sager vedrørende en række forbrugerbeskyttende bestemmelser, som er behandlet af tilsynet, anklagemyndigheden eller domstolen, hvis disse er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af de nævnte bestemmelser. Det er op til Finanstilsynet at afgøre, om offentliggørelsen skal indeholde navnet på den involverede virksomhed, eller om sagen skal offentliggøres i anonymiseret form. I forbindelse med offentliggørelse vil Finanstilsynet forinden orientere den berørte virksomhed, eller i tilfælde hvor offentliggørelsen sker i anonymiseret form, den berørte brancheforening.

Forsikring & Pension ønsker det præciseret, at der kun kan ske offentliggørelse af egentlige afgørelser. Samtidig ønsker Forsikring & Pension, at det i bemærkningerne eller i en bekendtgørelse præciseres yderligere, hvordan man vil administrere offentliggørelse fremover.

Dansk Industri efterlyser en uddybning af procedurerne for orientering af virksomheden/brancheforeningen.

Kommentar:

Det vil blive præciseret i bestemmelsen, at Finanstilsynet får en forpligtelse til at orientere om sager, som er behandlet af tilsynet, anklagemyndigheden og domstolene. Det vil i bemærkningerne blive præciseret at der dermed skal forstås, at forpligtelsen kun gælder for færdigbehandlede sager.

Da det allerede af bemærkningerne fremgår, at Finanstilsynet vil udarbejde retningslinjer for hvornår og i hvilke sager, der bør ske offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn, og at disse retningslinjer vil blive forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd, skønnes der ikke at være behov for en egentlig bekendtgørelse herom. Det bemærkes, at Finanstilsynet vil udarbejde retningslinjerne i dialog med erhvervs- og forbrugerorganisationerne. Retningslinjerne vil bl.a. beskrive procedurerne for orientering af virksomhed/brancheforening forud for en offentliggørelse.

14. Forholdet til persondataloven

Datatilsynet peger på, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der vil kunne ske offentliggørelse af, at en forsikringsmæglervirksomhed er blevet meldt til politiet for at overtræde en strafbar bestemmelse. Datatilsynet anfører, at der efter persondatalovens § 8, stk. 2, som udgangspunkt ikke kan videregives oplysninger om privatpersoners strafbare forhold, og peger i den forbindelse på, at persondataloven også finder anvendelse på personligt ejede virksomheder.

Kommentar:

Lovforslaget indeholder en hjemmel til at offentliggøre navnet på en virksomhed i forbindelse med offentliggørelse af en afgørelse fra de to råd. Der vil ikke kunne ske offentliggørelse af afgørelser, som angår personer. Fx vil man ikke kunne offentliggøre, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne til hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning.

Dette vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

Ligeledes vil det i bemærkningerne til ændringerne vedrørende offentliggørelse af afgørelser i lov om finansiel virksomhed og i lov om forsikringsformidling blive præciseret, at der ikke vil ske offentliggørelse om politianmeldelse, hvis der er tale om politianmeldelse af en enkeltmandsvirksomhed.

15. Diverse bemærkninger

Finansrådet og Børsmæglerforeningen (foreningerne) bemærker, at lovdkastet ikke tager stilling til, om der skal være større åbenhed i relation til den tavshedspligt, som rådsmedlemmerne er pålagt i forbindelse med regeludstedelse – ud over udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis. Foreningerne går ud fra, at dette spørgsmål tages op på et senere tidspunkt.

Kommentar:

Finanstilsynet er enig i, at der er brug for at se nærmere på reglerne om tavshedspligt i relation til regeludstedelse. Finanstilsynet vil se nærmere på dette spørgsmål senere.

16. Særligt i forhold til Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring

Ad terminologien "kundeforhold"

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring (AES) bemærker, at lovforslagene anvender udtrykket "fortrolige oplysninger om kundeforhold", og at der ikke i ATP- og AES-lovene bruges sådanne begreber.

Kommentar:

Det er korrekt, at udtrykket "kundeforhold" ikke anvendes i ATP- og AES-lovene, hvorfor det foreslås at justere terminologien i overensstemmelse med det, som ATP har foreslået. Der vil dermed ske en afgrænsning ud fra offentlighedslovens § 12 bl.a. vedrørende enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold.

Ad anvendelse af undtagelsen om uforholdsmæssig stor skade på ATP's, AES' og LD's særlige forhold

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring (AES) bemærker, at der flere steder i bemærkningerne anvendes en sprogbrug og argumenter, som er naturlige at bruge om andre finansielle virksomheder men ikke for ATP og AES, der via lov er etableret som selvstændige, selvejende institutioner. For eksempel anvendes sætningen "hvor ATP's (AES') fortsatte drift vil blive truet", hvilket ikke er relevant for ATP/AES.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD) bemærker, at undtagelsen vedrørende offentliggørelse af afgørelser, som kan true den fortsatte drift, synes mindre relevant for LD. I bemærkningerne bør det overvejes hvilke situationer, som kan begrunde anonymiseret offentliggørelse for LD.

Kommentar:

På baggrund af ATP, AES og LD's særlige forhold, vil der ske en tilpasning af bemærkningerne i lovforslaget i henhold hertil. Undtagelsen om,

at der ikke skal ske offentliggørelse, hvis det kan medføre uforholdsmæssig stor skade foreslås opretholdt, men terminologien vil blive tilpasset ATP, AES og LD's særlige karakter. Det vil således blive præciseret, at også samfundsmæssige hensyn i øvrigt kan medføre, at en afgørelse ikke offentliggøres.

Ad undladelse af offentliggørelse

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Arbejdsmarkedets Erhvervs-sygdomssikring (AES) opfordrer til, at lovforslagene dels tilpasses ATP og AES' begrænsede tilsynsområde og særegne karakter, dels sikrer at der ikke sker offentliggørelse af rådsafgørelser, hvor en efterfølgende inddragelse af ledelserne og Beskæftigelsesministeriet vil være illusorisk, jf. for eksempel ATP-lovens § 19 a, stk. 1, fastslår, at hvis Finanstilsynet finder, at nogle nærmere angivne krav i ATP-loven ikke er overholdt, skal Finanstilsynet efter at have forhandlet med ATP give indberetning herom til beskæftigelsesministeren.

Kommentar:

Udkast til rådets afgørelser vil fremover i deres helhed blive sendt i partshøring hos ATP og AES, hvorfor ledelserne i forbindelse med høringen vil blive inddraget.

Sager omfattet af proceduren i ATP-lovens § 19 a, stk. 1, vil blive undtaget, da rådet i disse sager alene træffer en foreløbig afgørelse, mens det er op til beskæftigelsesministeren at træffe den endelige afgørelse. Det foreslås derfor præciseret, at disse sager er undtaget fra kravet om offentliggørelse. For så vidt angår AES, findes en bestemmelse svarende til ATP-lovens § 19 a, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring (AES-loven) § 63 a, stk. 8, 1. pkt., hvorfor det foreslås at foretage en tilsvarende undtagelse der.

Ad offentliggørelse med navns nævnelse

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Arbejdsmarkedets Erhvervs-sygdomssikring (AES) foreslår, at kravet til offentliggørelse med navns nævnelse specifikt i relation til ATP og AES udgår af forslaget. Som begrundelse herfor anføres det bl.a., at ønsket om øget åbenhed, der sikrer offentliggørelse af væsentlige praksisændringer, vil kunne ske gennem en lempelse af kravene til anonymitet. Desuden er det ikke relevant at offentliggøre ATP eller AES' navn af "præventive sanktionsmæssige" hensyn eller som værn/advarsel over for kunder eller forbrugere, idet ATP og AES ikke er omfattet af regnskabstilsynet, ligesom der er tale om obligatoriske midler. Offentliggørelse med navns nævnelse vil også virke begrænsende for virksomhedernes motivation til forudgående at rette henvendelse til Finanstilsynet med henblik på at få vejledende afgørelser.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD) bemærker, at det forud for enhver offentliggørelse af en afgørelse bør ske en kvalificeret vurdering af formålet med offentliggørelse med navns nævnelse, og at en sådan vurdering bør kunne føre til en anonymiseret offentliggørelse, eventuelt i summarisk form.

Kommentar:

Da de nævnte virksomheder alle har et så stort omfang medlemmer, at afgørelser truffet over for de nævnte virksomheder må antages at have offentlighedens interesse, foreslås det at lovforslaget opretholdes på dette punkt. Dette skal også ses i lyset af, at afgørelser truffet i forhold til andre virksomheder vil blive offentliggjort med navns nævnelse i henhold til lovforslaget. Desuden vil en offentliggørelse af en sag – selv i anonymiseret form – indeholde lovhjemmel til at træffe den pågældende afgørelse. En sådan lovhjemmel i forhold til ATP, LD og AES vil oftest være i den pågældende særlov, hvorfor der ikke vil kunne ske en egentlig anonymisering.

Anerkendelse af at visse pantebreve, som er sendt til tinglysning, kan betragtes som pant i fast ejendom

1. Indledning

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. (Medregning af tinglysningsgarantier i 15 pct.-grænsen i forbindelse med udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer) har nu været i høring.

Lovforslaget har været sendt i høring hos 98 myndigheder og organisationer. Finanstilsynet har modtaget 28 høringssvar, hvoraf 3 har haft bemærkninger til forslaget.

Der er blevet afgivet indholdsmæssige bemærkninger til lovforslagets elementer:

- om ikrafttræden (pkt. 2), samt
- om medregning af garantier i 15 pct.-grænsen (pkt. 3).

Ud over de ovenfor anførte emner, hvortil der har været indholdsmæssige bemærkninger, har der overordnet set været støtte til lovforslagets forskellige elementer.

Foreningen Registrerede Revisorer tilslutter sig forslaget om at gøre det muligt for realkreditinstitutter at udstede obligationer, før tinglysningen er sket, så proceduren bliver mere smidig.

2. Ikrafttræden

I det udsendte lovforslag er det foreslået, at loven træder i kraft den 1. juli 2008.

a. Ikrafttræden

Realkreditrådet anfører, at forslaget er meget væsentligt for realkreditinstitutterne, og at det for realkreditinstitutternes fortsatte udlånsvirksomhed er afgørende, at ikrafttrædelsen af lovændringen fremmes mest muligt. Det kan give væsentlige konsekvenser for låntagerne, hvis der kommer en konverteringsbølge inden ikrafttrædelsen, da institutterne kan være nødsaget til at indføre begrænsning på størrelsen af konverteringer eller være tvunget til at udstede de gamle realkreditobligationer. Det sidste vil muligvis betyde dårligere kurser for låntagerne.

Dansk landbrug anfører, at realkreditinstitutterne bør få mulighed for at administrere efter de ændrede regler fra lovforslagets fremsættelse.

Kommentar:

Det er foreslået, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2008, da lovforslag som udgangspunkt bør angive en bestemt dato for ikrafttræden. Det er dog muligt, at en lov kan træde i kraft umiddelbart efter, at den er kundgjort i Lovtidende.

For bedst muligt at imødekomme ønsket om hurtigt ikrafttræden forslås det derfor, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

b. Anvendelse af loven

Realkreditrådet og Dansk landbrug anfører, at det bør præciseres i bemærkningerne, at lovændringen finder anvendelse både på pantebreve, som anmeldes til tinglysning efter ikrafttrædelsestidspunktet, og på pantebreve, som på ikrafttrædelsestidspunktet allerede er anmeldt til tinglysning.

Kommentar:

Ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger og med henblik på at undgå enhver tvivl vurderes det hensigtsmæssigt, at anvendelsesområdet præciseres i selve lovforslaget. Det foreslås således at imødekomme ønskerne ved at præcisere, at reglerne gælder både pantebreve, som anmeldes til tinglysning efter ikrafttrædelsestidspunktet, og på pantebreve, som på ikrafttrædelsestidspunktet allerede er anmeldt til tinglysning. Institutterne skal dog medregne garantierne i 15 pct.-grænsen frem til ikrafttrædelse, og de kan først fra denne dag anvende de nye regler.

3. Medregning af garantier i 15 pct.-grænsen

a. Finanstilsynets dispensationsmulighed

Realkreditrådet finder, at en fravigelse af kravet om, at garantier stillet af et pengeinstitut skal tælles med i opgørelsen af garantier i 15 pct.-grænsen, ikke bør bero på en dispensation.

Kommentar:

Det er Finanstilsynets vurdering, at Realkreditrådets forslag i praksis betyder, at der åbnes mulighed for, at garantier vedrørende ejerskiptelån kan undtages fra 15 pct.-grænsen efter samme betingelser, som der i lovforslaget lægges op til, at der skal gælde for garantier vedrørende låneomlægninger og tillægslån.

Udgangspunktet i lovforslaget er, at muligheden for at anerkende pantet på et tidligere tidspunkt netop ikke skal omfatte ejerskiptelån, da der ved et ejerskiptelån er en forøget risiko for, at pantebrevet ikke bliver endeligt tinglyst med de forudsatte rettigheder for det långivende institut.

Der er dog i lovforslaget lagt op til, at Finanstilsynet får mulighed for at dispensere fra kravet om, at garantier, som stilles i forbindelse med et ejerskiftelån, skal medregnes i 15 pct.-grænsen i tilfælde, hvor ejerskiftet skyldes, at instituttet stiller strengere krav i forbindelse med långivningen, end lovgivningen kræver.

Forslaget om dispensation giver Finanstilsynet mulighed for delvist at imødekomme Realkreditrådets ønske om, at tinglysningsgarantier for ejerskiftelån ikke skal medregnes i opgørelsen af 15 pct.- grænsen. Kravene til en dispensation vil blive drøftet med Realkreditrådet, men dispensation kunne eksempelvis gives i situationer, hvor ejerskiftet skyldes, at institutterne stiller strengere krav end i lovgivningen.

b. Generelt om medregning af garantier

Realkreditrådet anfører, at det generelt er væsentligt ved fastlæggelsen af hvilke garantier, som skal indgå i 15 pct.-grænsen, at fastslå, at kun garantier, der er påkrævet efter lovgivningen, indgår. Garantier, som långiver alene ud fra en risikovurdering stiller krav om, skal ikke indgå i 15 pct.-grænsen. I det omfang et forhåndslån har pant i byggegrunden, skal garantien ikke medregnes i 15 pct.-grænsen.

Kommentar:

Garantier, som ikke indgår i sikkerhedsgrundlaget for de udstedte obligationer, skal ikke medregnes i 15 pct.-grænsen. I det omfang, der er opnået endelig pant i fast ejendom, skal en garanti ikke medregnes i 15 pct.-grænsen. Dette vurderer Finanstilsynet følger af de gældende regler.